

obsahovati lhůtu jinou, než v § 117 cit. normy uvedenou, jest tedy neodůvodněna.

Námitku odvolání, že na daný případ bylo použití ustanovení zák. čl. XX:1901, který stanoví 15denní lhůtu odvolací, zamítl žal. úřad poukazem na důvody okr. úřadu, který vyslovil, že viničné obce jsou zákonem regulované zájmové skupiny určitých majitelů vinic, postrádající kritéria adm. vrchností, totiž vykonávání pravomoci nad každou na jejich území obývající osobou, v důsledku čehož nelze pokládati věci těmito obcemi vyřizované za adm. věci ve smyslu § 1 zák. čl. XX:1901. Proti tomuto odůvodnění namítá stížnost, že viničné obce podléhaly měšťanostovi, nyní okr. úřadu, že mají na starosti vyřizování záležitostí, týkajících se adm. vedení obcí a zájmů jejich členů a že proto adm. vrchnostmi jsou. Ale námitku tuto nemohl nss uznati důvodnou. Názor žal. úřadu má plnou oporu v ustanovení § 61 zák. čl. XII:1894, že viničné obce zřízené k podpoře zájmů vinařství disponují v rámci předpisů tohoto zák. samy na autonomním základě záležitostmi náležejícími do jejich zájmové oblasti, jakož i v následujících §§ cit. zák. článku, z nichž jasné se podává, že jde o sdružení dobrovolná.

Pokud pak stížnost namítá, že, i kdyby obstálo stanovisko žal. úřadu, že viničné obce nelze pokládati za adm. vrchnosti ve smyslu zák. čl. XX:1901, musí lhůta v zákoně tomto stanovená platiti proto, poněvadž o opravných prostředcích, podaných proti rozhodnutí viničné obce, má rozhodovati adm. vrchnost a proto lhůta nemůže býti kratší, přehlíží, že sice adm. vrchnosti podle cit. § 72 zák. čl. XII:1894 jsou povolány rozhodovati o odvoláních z usnesení valného shromáždění viničné obce a tedy odvolací řízení před těmito úřady řídí se předpisy o řízení pro tyto úřady platnými, že však stanovení lhůty k podání opravného prostředku není součástí předpisů o odvolacím řízení samém, ježto teprve podáním opravného prostředku se opravné řízení zahajuje. — — —

Č. 11.789.

Policejní věci: Ve výroku odpírajícím odkladný účinek odvolání do výměru vyhošťovacího podle § 2 odst. 5 zák. č. 88/1871 ř. z. nutno udati konkrétní skutečnosti, pro které má úřad za to, že naléhavý veřejný zájem vyžaduje, aby odvolání byl odkladný účinek odňat.

(Nález ze dne 13. března 1935 č. 13.196/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 11.289/34.

Věc: Janchel M. v M. (adv. Dr. Otto Stross z Prahy) proti policejnímu ředitelství v Praze o odepření odkladného účinku odvolání proti výměru o vyhoštění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Nálezem policejního ředitelství v Praze ze 7. května 1932 byl st-l, rumunský státní příslušník, navždy vyhoštěn z území Čsl. republiky na základě § 2 odst. 5 zák. z 27. července 1871 č. 88 ř. z. Nález byl opatřen právním poučením, že lze podati odvolání podle § 75

nař. č. 8/1928 Sb. do 15 dnů, že však na základě ustanovení § 77 odst. 2 tohoto nař. vylučuje se odkladný účinek případného odvolání z naléhavého veřejného zájmu.

Rozhoduje o této stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost napadá nař. nález pouze potud, pokud žal. úřadem byl vyloučen odkladný účinek odvolání z vyhošťujícího výroku. Úvahy nss-u mohou se týkat pouze oné části rozhodnutí, v níž policejní ředitelství, opírajíc se o ustanovení § 77 odst. 2 nař. č. 8/1928 Sb., vyloučilo odkladný účinek případného odvolání z naléhavého veřejného zájmu.

Stížnost vytýká tomuto výroku nezákonnost. Vidí ji v tom, že ačkoli § 77 odst. 2 nař. č. 8/28 Sb. jen výjimečně, jestliže okamžitý výkon je odůvodněn naléhavým zájmem veřejným, připouští, aby odkladný účinek odvolání byl vyloučen, žal. úřad má za to, že odkladný účinek ten vyloučiti může kdykoli a při vyhošťovacích nálezech vždy. Výtka nezákonnosti není však důvodná. Právní názor, který stížnost žal. úřadu jako nesprávný vytýká, v nař. rozhodnutí vůbec vyjádřen není. Naopak ze znění nař. výroku, v němž se praví, že odkladný účinek event. odvolání vylučuje se z naléhavého veřejného zájmu, je patrné, že i žal. úřad stojí na stanovisku, že odkladný účinek odvolání lze vyloučiti jen, je-li okamžitý výkon odůvodněn naléhavým zájmem veřejným.

Stížnost však dále vytýká jako vadu řízení, že policejní ředitelství neoznačilo blíže ony naléhavé zájmy veřejné, pro které odepřelo odkladný účinek odvolání podanému st-lem. V tom slušelo stížnosti dáti za pravdu.

Již v nál. Boh. A 11.289/34 bylo vysloveno, že rozhodnutí o odepření odkladného účinku odvolání podle druhého odstavce § 77 vl. nař. č. 8/1928 Sb. o správním řízení není dáno do volné úvahy úřadu správním předpisem neomezené. Jestliže však rozhodnutí o odepření odkladného účinku odvolání není dáno do volné úvahy úřadu správním předpisem neomezené, dopadá na toto rozhodnutí ustanovení druhého odst. § 68 správ. řádu, podle něhož rozhodnutí má obsahovati také odůvodnění, t. j. v konkrétním případě uvedení skutečností, z nichž úřad dospěl k závěru, že naléhavý zájem veřejný vyžaduje, aby odvolání byl odkladný účinek odňat. Poněvadž pak tyto skutečnosti v nař. výměru uvedeny nejsou, a ani dřív st-li sděleny nebyly, byla tomuto odňata možnost řádné obrany. I nss-u je tím přezkoumání nař. výroku znemožněno.

Č. 11.790.

Vodní právo: Poměr mezi starším vodním právem strany jedné a oprávněním uděleným novým konsensem straně druhé.

(Nález ze dne 13. března 1935 č. 13.247/35.)

Věc: Firma Pražská Neusiedelská, spojené továrny na papír, celulosu a dřevovinu, akciová společnost v P. (adv. Dr. Matouš Mandl z Plzně) proti zemskému úřadu v Praze o odběr vody z řeky R. pro účele státních drah.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.